De Koerden hebben recht op hun eigen Koerdistan

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt: 18 september 2012) (Laatste bewerking: 28 december 2018)

De Koerden zijn een unieke etnische bevolkingsgroep van ongeveer 35 miljoen mensen verspreid over de landen Irak, Iran, Turkije en Syrië en worden onderdrukt in het merendeel van deze landen. Alleen in Irak bezitten ze een gedeeltelijke autonomie. Toen na de Eerste Wereldoorlog het Ottomaanse Rijk uiteenviel, werden de Koerden over deze landen verspreid. In Syrië vormen de Koerden een etnische minderheid en is de situatie voor hen niet veel beter dan in Turkije en Iran. De Koerden in Syrië hebben bijvoorbeeld nooit gelijke rechten gekend en mogen hun eigen taal niet spreken. Ook zijn zij uitgesloten van het Syrische staatsburgerschap. In Iran wonen ongeveer 4.6 miljoen Koerden in het westelijk deel van Iran en ook zij kennen een lange geschiedenis van onderdrukking. De Iraanse Koerden zijn regelmatig het slachtoffer van intimidatie, vervolging en executies die worden uitgevoerd zonder enig proces. Zij worden door het Iraanse bewind vaak beschuldigd van betrekkingen met de verboden Koerdische partij "The Free Life Party of Koerdistan (PJAK) die wordt gezien als een afsplitsing van de PKK.

De Koerden hebben hun eigen taal en hun eigen cultuur en beantwoorden verder aan alle criteria van een onafhankelijke bevolkingsgroep. Toch hebben ze geen eigen Koerdische staat. Terwijl de wereldleiders er alles aan doen het PLO-terreurbewind in Ramallah van een eigen staat te voorzien, notabene op het grondgebied van Israël, laten ze de wens van de Koerden op een eigen staat, onbeantwoord.

Koerdistan is verdeeld over 4 verschillende landen.

De Koerden zijn één van de oudste volken ter wereld en mogelijk verwant aan de Meden uit de oudheid. De Koerden en Israël kunnen het niet alleen goed met elkaar vinden er blijken zelfs genetische banden met het Joodse volk te bestaan. In 2001 hebben een team van Israëlische, Duitse en Indiase onderzoekers ontdekt dat het Joodse volk genetische banden heeft met de Koerden en dat deze zelfs dichter bij de Joden staan dan de Semitisch sprekende Arabieren of andere bevolkingsgroepen die ze hebben getest. Zo blijken de verschillen tussen de Koerdische Joden en de Sephardische Joden, minimaal. Beide zijn verschillend van de Ashkenasische Joden. Een onder Iraakse Koerden gehouden opiniepeiling wees uit

dat maar liefst 87.5 procent van de ondervraagden Israël een warm hart toedragen en voor het aanknopen zijn van nauwere betrekkingen met de Joodse staat. In Koerdistan treft men steeds meer Israëlische toeristen en ook zakenmensen aan. De laatste jaren heeft Israël vooral op medisch en humanitair gebied in Koerdistan geholpen. Zo worden er regelmatig Koerdische kinderen met hartproblemen in Israëlische ziekenhuizen behandeld. Een Israëlische verslaggever bezocht in 2010 de Koerden in Noord Irak. Hij kreeg toen te horen dat de Koerden daar zich spiegelen aan het succes van Israel in het Midden-Oosten.

De geschiedenis van het Koerdische volk speelde zich af in het Zagros gebergte, dat gelegen is in west Iran en in noord Irak, en het Taurus gebergte in zuid Turkije en het grensgebied van Irak. Verschillende stammen zoals de Guti en Kurti die in deze gebergtes woonden vormden langzaam het Koerdische volk. De Romeinen verdeelden het oorspronkelijke Koerdistan, en tijdens de periode die bekend staat als de "pax romana" (27 v.Chr. tot 180 n.Chr) emigreerden veel Koerden uit Anatolië naar het noorden en westen. Daardoor werden de huidige grenzen van Koerdistan min of meer vastgesteld. In de 7de eeuw gingen de meeste Koerden over tot de Islam en was er een Koerdische "Gouden Eeuw" die uitmondde in de oprichting van verschillende Koerdische dynastieën (9de – 11de eeuw). Deze gingen vervolgens weer ten onder tijdens de Mongoolse invasies in de 13e eeuw. Vele Koerden vluchten tijdens deze vaak gewelddadige invasies, naar gebieden buiten Koerdistan. In latere periodes was het Koerdische volk vaak het slachtoffer van conflicten tussen de verschillende machten die heersten in de regio (bijvoorbeeld de Ottomanen en Perzen) en werd Koerdistan meerdere malen verdeeld.

Na de nederlaag van het Ottomaanse Rijk in de Eerste Wereldoorlog werd in 1920 de "Vrede van Sèvres getekend tussen de Geallieerden en het Ottomaanse Rijk, waarbij een verdrag werd gesloten met daarin onder meer een onafhankelijk Koerdistan. Dit werd ook erkend door de toenmalige Europese grootmachten. Van dit verdrag is echter nooit iets terechtgekomen, vanwege de opstand van <u>Turkse patriotten</u> onder leiding van

Atatürk. De "Vrede van Lausanne in 1923, die de grenzen van het moderne Turkije vastlegde, repte met geen woord meer over een onafhankelijk Koerdistan.

De berg Ararat, waarop volgens de overlevering de Ark van Noach gestrand zou zijn.

De Koerden kennen een lange geschiedenis van Turkse onderdrukking en zijn voortdurend in een strijd verwikkeld met de Turkse regering en het Turkse leger. De Koerdische Arbeiders Partij (PKK) voert sinds de jaren '70 een gewapende strijd voor

het verkrijgen van een onafhankelijke Koerdische staat. De PKK ontstond als gevolg van het harde repressieve beleid van de Turkse generaal Kenan Evren begin tachtiger jaren. Wat er onder leiding van de moslimextremist Recep Tayyip Erdogan in het zuidoosten van Turkije tegen de Koerdische bevolking gebeurt, is niet alleen een heldhaftige strijd ten bate van het vaderland. Hier organiseert Erdogan systematische klopjachten op de Koerden die door het bewind in Ankara als 3^e rangsburgers worden behandeld en een eigen land-Koerdistan- ontzegd worden. De misdaden van de Turken tegen de Koerdische bevolking is meer dan verschrikkelijk. Tijdens de afgelopen decennia hebben Turkse veiligheidstroepen naar schatting 40.000 leden van de Koerdische minderheid om het leven gebracht en meer dan drieduizend dorpen van de kaart geveegd. De Koerden werden in de jaren negentig in 'dodenputten' gegooid en met zuur overgoten. In die putten zijn menselijke resten gevonden van mogelijk grote aantallen Koerden. Er is geen enkele aandacht van de wereldleiders noch van de Verenigde Naties voor de massamoord op de Koerden.. Ook kunnen ze niet rekenen op de sympathie en steun van de wereld bij hun streven naar een onafhankelijke Koerdische staat. Erdogan weet dat Brussel en Washington aan zijn kant staan.

Erdogan heeft gezworen de <u>'Koerdische rebellen die een eigen staat Koerdistan willen, te zullen verdrinken in hun eigen bloed'</u>. Tijdens zijn bezoek aan het hoofdkwartier van EuroBabel op 5 oktober 2015, vroeg Erdogan schaamteloos toestemming van de EU om oorlog tegen <u>de Koerden te voeren en hen te vernietigen</u>. Brussel wil dat dit land zelfs lid wordt van de Europese Unie. De voormalige Turkse premier Davutoglu bezwoer de PKK 'van wijk tot wijk, huis tot huis en straat tot straat' te zullen bevechten. Deze Erdogan beschuldigt Israël van "disproportioneel geweld" tegen de terreurbeweging Hamas.

Erdogan tussen de Turkse troepen

Brussel probeerde tevergeefs om de moslimdictator Erdogan zover te krijgen zijn moslimmigrantenaanval op de EU te verminderen. Daarvoor bood de EU hem miljarden belastinggeld aan, vrij naar eigen inzicht te besteden, dus zonder ook maar enige controle waar het geld werkelijk aan zou worden uitgegeven. Het voorstel werd echter door hem afgewezen. De Koerden worden met NAVO-instemming door de Turkse luchtmacht gebombardeerd. Ook hebben de Turken lang samengewerkt met de islamitische barbaren van Al-Nusra, IS(IS) en andere terreurgeroepen die Assad

van het toneel wilden verdrijven. Brussel had daar geen probleem mee want ze deden er het zwijgen toe en zwegen eveneens over Erdogans misdaden tegen de Koerden. Kritiek op Erdogan wordt zowel in Turkije zelf als in NAVO kringen niet getolereerd. Erdogan zag de Koerden vanwege hun strijd tegen IS(IS) als een grote bedreiging voor zijn neo-Ottomaanse imperialistische veroveringsplannen met Syrië en daarna het hele Midden Oosten, inclusief Israël. Herstel van het Ottomaanse rijk zal echter niet gebeuren.

Zo'n 1500 Koerdische leiders (inclusief de burgemeesters van enkele honderden Koerdische meerderheid steden) zijn opgepakt door de Turkse overheid. Daarbij hebben ze niet dezelfde rechten als de rest van de Turkse bevolking. Koerdische arrestanten mogen tijdens <u>hun rechtszaak</u> niet in hun moedertaal spreken en worden gedwongen om alleen in het Turks te praten. Gebruik van het Koerdisch bij officiële gelegenheden is in ieder geval verboden en voor 1991 was het zelfs helemaal verboden Koerdisch te spreken.

Het Duitse blad <u>Der Spiegel</u> kwam op 12 augustus 2010 met het bericht dat in september 2009 acht Koerdische strijders door het Turkse leger met chemische wapens zijn gedood. De regering Erdogan reageerde furieus en probeerde de beschuldigingen van oorlogsmisdaden af te doen als 'PKK propaganda'. "De premier is niet geïnteresseerd in schendingen van de mensenrechten," zegt Akin Birdal, een Turks parlementslid. Bewoners van dorpen in Anatolië, het grote schiereiland waar Turkije op ligt, spreken al jaren over mysterieuze sterfgevallen en vreemd uitziende lichamen. Op basis van hun getuigenissen hebben mensenrechtenorganisaties het Turkse leger al eerder beschuldigd van het inzetten van chemische wapens naar analogie van Saddam Hoessein, die in 1988 gifgas gebruikte tijdens een aanval op Halabja. Dat resulteerde toen in de dood van 5000 Koerden.

De beschuldigingen richting Turkije konden tot dusver moeilijk worden onderbouwd. Het Turkse leger nam de lichamen steeds mee ter autopsie en de resultaten ervan werden geheim gehouden. Turkse mensenrechtenorganisaties overhandigden echter in mei 2010 aan een delegatie van Duitse politici 31 foto's van acht Koerden die op 8 september 2009 om het leven kwamen. Het zijn foto's van de gruwelijk verminkte lichamen van zes mannen en twee vrouwen tussen de 19 en 33 jaar. De slachtoffers zijn nauwelijks nog herkenbaar als menselijke wezens zegt Penteker Gisela, een Turkije-expert. Op deze bewuste 8ste september kreeg het Turkse leger een melding dat PKK-strijders in Cukurca een Turkse soldaat hadden gedood. Het Turkse leger startte onmiddellijk een enorme klopjacht, waarbij tientallen helikopters werden ingezet. Acht PKK-strijders hadden een schuilplaats gevonden in een grot in bergachtig gebied. Vanuit helikopters werd er op de grot gevuurd. Na korte tijd haalden Turkse soldaten de acht lichamen uit de grot. Die werden vervolgens in gele plastic zakken meegenomen.

Op aandringen van Turkije plaatste de Europese Unie de PKK in 2002 op de lijst van terreurorganisaties. De Europese Advocaten voor Democratie en Mensenrechten organisatie (ELDH) verzocht de EU echter om dit ongedaan te maken, omdat er meer dan voldoende bewijs is dat de Koerden politiek en cultureel door de Turken worden onderdrukt, uit hun dorpen worden gezet, worden gemarteld en vermoord. Tevens wordt in dit artikel bewust de term 'verzetsbeweging' gebruikt, omdat de Turken op hypocriete wijze al jaren de Palestijnse terreurbeweging Hamas eveneens als 'verzetsgroep' betitelen. Als Hamasterroristen geen terroristen zijn, dan Koerdische strijders zeker niet! In de zomer van 2012 bombardeerde het Turkse leger meer dan twintig onschuldige Koerdische benzinesmokkelaars. Daarbij kwamen kinderen om het leven. Een verschrikkelijke vergissing: benzine en bommen vormen een vreselijke combinatie. De Koerden waren totaal verminkt en verbrand.

Erdogan schendt wapenstilstand met de Koerden

Ondanks de in 2013 gesloten wapenstilstand tussen Turkije en de Koerden, is het Turkse leger in opdracht van Erdogan opnieuw begonnen stellingen van de Koerden te bombarderen. Turkije bombardeert met steun van NAVO niet IS(IS), maar de Koerden die succesvol tegen deze barbaren vechten de Westerse media worden de Amerikaanse en Europese burgers simpel misleid door te beweren dat de Turken tegen IS(IS) optreden, terwijl Turkije dit satansgebroed in werkelijkheid al jaren steunt, bewapent en een veilige (doorvoer)haven biedt. De ware bedoelingen van Erdogan bleek al snel want hij dirigeerde zijn gevechtsvliegtuigen richting door de Koerden beheerst gebied die juist tegen de barbaren van IS(IS) vechten. Niet echt verrassend is dat hij daarvoor op 22 juli 2015, twee dagen voor het eerste Turkse bombardement, per telefoon persoonlijk groen licht kreeg van Barack Hussein Obama, die op zijn best was wanneer hij chaos kon creeëren. Met deze goedkeuring van Obama kreeg Erdogan eveneens toestemming om Amerikaanse (oud) militairen te bombarderen die zich bij de Koerden hebben aangeloten in hun gevecht tegen IS(IS). Logisch dat de Koerden met complete verbijstering reageerden op Obama's steun voor de Turkse bombardementen.

De Turkse luchtmacht begon nog wel met enkele bombardementen op stellingen van IS(IS) <u>maar dat is niets</u> anders dan een dekmantel om de Koerden in de rug aan te vallen. Het is de tactiek van de vroegere Amalekieten die op een *laffe* manier de aanval openden met de bedoeling de Israëlieten radicaal van de kaart te vegen. De ambassadeurs van 28 NAVO-landen hebben zich tijdens een spoedvergadering op 28 juli 2015, "solidair" verklaard met Turkije. Er was geen enkele veroordeling te horen over de Turkse bombardementen op doelen van de Koerden in het noorden van Irak waarmee de Turken de wapenstilstand met de Koerden op schandalige wijze hebben geschonden. Dat de Koerden zich verraden voelen door de NAVO mag duidelijk zijn. Terwijl de Koerden hun leven waagden tegen de islamitische barbaren van IS(IS), probeerde Erdogan door bombardementen met hen af te rekenen.

Duizenden Turkse soldaten zijn in opdracht van Erdogan, gesteund door <u>tanks en raketten</u>, in het zuidoosten van het land bezig <u>met een gruwelijke uitroeiingsoorlog tegen de Koerden</u>. De militaire acties vinden plaats in

Koerdische steden, waarin dagenlange uitgaansverboden gelden. Volgens ooggetuigen zet het Turkse leger zelfs scherpschutters in woongebieden in. Bij de strijd zijn delen van stadswijken volledig van de aardbodem verdwenen. Hierbij zijn volgens Ankara honderden PKK-terroristen gedood, maar volgens ooggetuigen gaat het in werkelijkheid om voornamelijk burgers waaronder vrouwen, kinderen en ouderen. Europa en de NAVO doen er het zwijgen toe want het gaat immers om een bondgenood. Erdogan weet dat Brussel en Washington aan zijn kant staan. Kritiek op Erdogan wordt zowel in Turkije zelf als in NAVO kringen niet getolereerd. Erdogan heeft van Brussel een vrijbrief gekregen om met grote militaire macht de Koerden te verpletteren.

Het Turkse parlement heeft met terugwerkende kracht, volledige immuniteit gegeven aan ieder civiel- of militair personeelslid dat zich bezig heeft gehouden of zal houden met het uitmoorden van Koerden. De Turkse Tweede Kamer stemde op 23 juni 2016 voor een voorstel om soldaten die betrokken zijn geweest bij acties gericht tegen Koerdische afscheidingsbewegingen niet te vervolgen. Door nieuwe wetgeving zal er toestemming van of het leger of het parlement voor nodig zijn om soldaten aan te klagen voor geweldsmisbruik zoals moord. De wet zal met terugwerkende kracht in werking treden om er zo voor te zorgen dat alle operaties die het afgelopen jaar zijn uitgevoerd, gedekt zijn. Het parlement heeft veiligheids-, civiel- en militair personeel volledige immuniteit gegeven binnen acties die onder de noemer "anti terrorisme campagnes" vallen. Dit zijn in de praktijk acties tegen de Koerdische Arbeiderspartij PKK in Syrië, het noorden van Irak en het zuidoosten van Turkije. Volgens Erdogan zijn er inmiddels 7.500 PKK terroristen "geneutraliseerd". In werkelijkheid gaat het voornamelijk om burgers waaronder vrouwen, kinderen en ouderen. Erdogan heeft op deze manier carte blanche om zoveel Koerden uit te roeien als hem goeddunkt en er zal nooit een haan naar kraaien of iemand voor worden vervolgd.

Inmiddels was Obama druk doende Turkije te helpen met het bestrijden van de PKK. Zo weigerde hij de leverantie van wapens aan de Koerden in hun strijd tegen IS(IS). Hij noemde de PKK de gemeenschappelijke vijand van Turkije en de VS. Daarom steunde hij de stappen van de Turkse regering om een eind te maken aan de "terroristische aanvallen van de PKK". Dat deed hij door de Amerikaanse Predator drones verzamelde inlichtingen aan het Turkse leger door te geven zodat luchtaanvallen op de Koerden effectiever werden.

Koerdische strijders van de

verzetsbeweging* PKK (inzet: vlag Koerdistan sinds 2005

<u>De Koerdische vrouwen zijn bereid om hun leven op te offeren in de strijd voor vrijheid</u>. Zij vechten tegen de hellehonden van IS(IS) en andere barbaren.

Turkse veiligheidsdiensten hebben sinds juli 2015- 5359 Koerdische strijders gedood, aldus Erdogan op 28 maart 2016. Het gaat echter niet alleen om Koerdische strijders want er zijn diverse bewijzen dat er ook talloze Koerdische burgers om het leven komen. Zo blijken Turkse soldaten een brandend appartement te hebben omsingeld in Cizre, waar honderden mensen binnen zaten die geen kant op konden. Volgens een aantal berichten zijn deze mensen levend verbrand. De stad Cizre is intussen voor 80 procent verwoest. De stad met ongeveer 100.000 inwoners ligt aan de rivier de Tigris. De volgende video toont schokkende beelden en is eveneens afkomstig uit Cizre. Dit stamt uit januari 2016 waarbij een groep ongewapende burgers met witte vlaggen zonder enig pardon door het Turkse leger onder vuur wordt genomen. De Turkse dictator is bezig met het plegen van genocide onder de Koerdische bevolking. In de periode tussen augustus en februari heeft het Turkse leger 59 keer de avondklok ingesteld in diverse Koerdische steden waar 1.3 miljoen mensen door werden geraakt. Het Turkse leger heeft minimaal 10.000 militairen compleet met tanks naar dat gebied gestuurd. Het leger treedt volgens diverse berichten onmenselijk hard op tegen de burgerbevolking. Door het geweld zijn ook 355 Turkse militairen, agenten en burgerwachten om het leven gekomen

Terwijl op zondag 15 mei 2011 de hele wereld zich bezig hield met de Palestijnse Nakba, het verhaal over de <u>Arabische 'vluchtelingen</u>' de grootste zwendel aller tijden, en de door Syrië en de Libanese terreurbeweging

Hezbollah georganiseerde provocaties en infiltraties bij Israëls noordgrens, werden in het grensgebied in Turks Koerdistan 12 Koerden gedood door het Turkse leger. Dat gebeurde toen zij probeerden Turkije binnen te komen vanuit Irak. Terwijl de ene mythe na de andere over de Arabische Nakba wordt geproduceerd, vond de echte Nakba plaats in Koerdistan. Dat was in de jaren twintig van de vorige eeuw, toen de Koerden op eenzelfde wijze werden bedrogen door de geallieerden als de Joden in het door de Volkerenbond aan hen toegezegde land.

In 1970 werd in Irak officieel een autonome regio voor de Iraakse Koerden ingesteld, met een eigen parlement, maar in werkelijkheid was er geen sprake van autonomie omdat het gebied werd gecontroleerd door volgelingen van de voormalige Iraakse dictator Saddam Hoessein. In 1991 vluchtten grote aantallen Koerden de bergen in op de grens met Turkije waar zij letterlijk in de val zaten. Saddam aarzelde niet om gifgas te gebruiken. Bij een aanval op Halabja van 15 tot 19 maart 1988, een stad op 250 kilometer ten noordoosten van Bagdad, kwamen minstens 5000 inwoners op een afgrijselijke manier om het leven bij gifgas bombarderen. Volgens de Koerden kosten Saddams chemische bombardementen tussen februari en september 1988 aan 182.000 Koerden het leven. Daarnaast vernietigde Saddam 4000 Koerdische dorpen. Internationale mensenrechtenorganisaties houden het op 50.000 tot 100.000 dodelijke slachtoffers. Ali Hassan al-Majid, een neef van Saddam, bekend onder de bijnaam 'Ali chemicali" was verantwoordelijk voor de gifgasaanvallen. Op 17 januari 2010 werd hij tot de strop veroordeeld en op 25 januari 2010 geëxecuteerd. Sinds de val van Saddam Hoessein hebben de Koerden meer vrijheid en autonomie, en hebben een eigen regering in het noordelijke deel van Irak, dat bekend staat als de "Koerdische Regio".

Massamoord in Halabja

De strijd van de Koerden tegen IS(IS) en andere terreurgroepen

Toen de Iraakse troepen nog massaal op de vlucht sloegen voor de slachters van IS(IS), waren het Koerden die vanaf het moment dat deze hun intrede deden, als een van de weinigen in de regio bereid geweest deze verkrachtende en moordende koppensnellers te bestrijden. Het waren de Koerden die IS(IS) uit de stad Kirkuk in het noordoosten van Irak verjoegen en drie grote olievelden onder controle

namen. Op 22 september 2017 koos 92% van de Koerden vervolgens voor onafhankelijkheid van Irak. Ook diverse <u>Iraakse minderheden</u> zeiden achter het streven te staan. Zo hebben 100.000 op de vlucht geslagen Christenen de laatste drie jaren doorgebracht in de Koerdische Regio. Een andere ethnisch -religieuze minderheid, in het noorden van Koerdistan, de Shabak, zegt eveneens beter af te zijn onder Koerdisch bestuur dan onder bestuur van Bagdad. De Amerikaanse minister van Buitenlandse zaken Rex Tillerson noemde het onafhankelijkheids referendum echter <u>onwettig</u> en gaf daarmee het bewind in Bagdad legitimiteit om de Koerden weer uit Kirkuk te verdrijven.

Het leger van de Koerdische Peshmerga's telt een groot aantal vrouwen. Ook zij trokken op tegen de barbaren van IS(IS).

Op <u>16 oktober</u> 2017 trok het weer enigszins opgekrabbelde Iraakse leger met een konvooi van pantservoertuigen van een door de Amerikanen getrainde elite-eenheid, en Shi'itische bendes onder leiding van Iran Kirkuk binnen. Ook de Koerdische Peshmerga's zijn trouwens getraind en van wapens voorzien door het Amerikaanse leger vanwege hun strijd tegen IS(IS). De verovering van de stad kreeg zijn beslag in een <u>bliksemoffensief van anderhalve dag.</u> Turkmenen in Kirkuk juichten de binnentrekkende Iraakse troepen toe.

De actie van het Iraakse leger kwam als antwoord op het Koerdische referendum en het daarna uitroepen van de onafhankelijkheid dat tegen de zin van Irak werd gehouden. Duizenden Koerdische burgers sloegen vervolgens op de vlucht, bang voor terreur van de Iraakse troepen en de Shi'itische bendes. De regering in Irak riep de Koerdische strijdkrachten, op tot samenwerking, om de vrede in Irak te bewaren maar het antwoord van de peshmerga's was dat Irak een hoge prijs zal betalen voor "de oorlogsverklaring aan het Koerdische volk". Kirkuk ligt net buiten de autonome regio Koerdistan, maar de Koerden maken er wel aanspraak op.

Het Westen heeft de Koerden weer schandelijk in de steek gekaten.

Het waren met name de hebben bestreden en hun leven hebben opgeofferd om deze hellehonden uit te schakelen. Zij hebben in Raqqa en op vele andere plaatsen, gestreden tegen deze keeldoorsnijders. Het waren de Koerdische strijdkrachten die eerste hulp verleenden aan de Yazidi's die op de vlucht waren voor de genocidale gruwelijkheden die ISIS tegen hen voerde. Duizenden Yazidi's kwamen in massagraven terecht of werden gevangen genomen en als seksslavinnen te werk gesteld. Ook stelden zij hun steden, zoals Erbil, open voor tienduizenden Iraakse christenen die door ISIS uit Mosul waren verdreven. In de door hen gecontroleerde kantons hadden de door Koerden geleide troepen een voor Syrië unieke oase van lokaal zelfbestuur, vrouwenrechten en seculiere bestuur tot stand gebracht. De Koerdische regionale regering heeft het grootste respect getoond voor alle minderheden die in andere delen van Irak op grote schaal zijn vervolgd.

Iraaks Koerdistan is vandaag de dag de enige plaats in het Midden-Oosten die, samen met de staat Israël, onderdak en bescherming biedt aan alle religies en minderheden. De Koerden hebben met hun optreden tegen ISIS bescherming van het Westen verdiend maar ze zijn keer op keer verraden door de leiders in het Westen. De Koerden hebben een gezegde: "Wij hebben geen andere vrienden dan de bergen". In Afrin konden echter zelfs de bergen hen niet beschermen tegen de Turkse gevechtsvliegtuigen en de diverse islamitische terreurgroepen die met Ankara verbonden waren. In deze video die is opgenomen door een terroristische groepering die opereert onder het bevel van Turkije, toont leden van milities die het lijk misbruiken van Amina Omar, een vrouwelijke Koerdische strijder die ook bekend stond als "Barin Kobani". Ze werd vermoord tijdens de verdediging van Afrin, een stadskanton in Syrië dat werd aangevallen door het Turkse leger van de Turkse dictator Recep Tayyip Erdogan.

Vrouwelijke strijders van de Koerdische (YPG) bij de stad Kobane, op 20 juni 2015.)Foto door Ahmet Sik (Getty Images).

In de video wordt Omar, die tot de vrouwelijke afdeling van de Koerdische Volks Bescherming eenheden (YPG) behoorde, een "vrouwelijk varken" genoemd en een soldaat stapt op haar ontheiliging De van haar uiteindelijk niet symboliseerde alleen de woestheid van de vijanden van de Koerden, maar ook het gevoel van een enorm, ondraaglijk moreel en politiek verraad dat de Koerden door toedoen van hun Westerse bondgenoten ondergingen.Het Westen sluit al jaren de ogen voor het lot van de Koerden. De Turkse dictator

Recep Tayyip Erdogan bestempelt dit heldhaftige volk met bewapende vrouwen, die hun haren in de wind laten waaien en religie in de privésfeer houden, als 'terroristen'.

De meeste Westerse leiders zijn "oorverdovend stil" over de Koerden die lijden onder een illegale Turkse bombardementen en moordpartijen. Ook de kliek in Brussel zwijgt in alle talen om hun vriendschap met de Turkse dictator Erdogan niet op het spel te zetten. Het Westen heeft de Turken groen licht gegeven om de Koerden af te slachten. Zo was de strijd in Afrin een verschrikkelijke nederlaag voor de Koerden in Syrië. Minstens 820 Koerdische strijders werden in de actie gedood.

De tragedie die de Koerden meemaken is tekenend voor de leiders in het Westen. De berusting over het lot van de Koerden is niets anders dan een schandvlek. De Koerden waren de ideale bondgenoten van het Westen. Koerdische strijders die door de barbaarse jihadisten gevangen zijn genomen, zijn afschuwelijk gemarteld, afgeslacht en in stukken gesneden. Deze barbaarsheid is met geen pen te beschrijven. Deze Koerden hebben recht op bescherming en verdienen hun eigen staat maar ze worden door het Westen in steek gelaten.

Vriendschap tussen de Koerden en Israël.

De enige echter vriend die de Koerden in de regio hebben is Israël. Israël is zo ongeveer het enige land dat achter het onafhankelijkheidsstreven van de Koerden staat. Zij willen absoluut niet vergeleken worden met het onafhankelijkheidsstreven van de Palestijnen omdat die geen enkele geschiedenis in het land hebben, terwijl de Koerden een eeuwenoud volk zijn wat altijd in die regio heeft gewoond.

De Koerden en Israël kunnen het niet alleen goed met elkaar vinden er blijken zelfs genetische banden met het Joodse volk te bestaan. Hun gezamenlijke voorouders blijken uit Noord-Irak en Turkije te komen. Genetica-onderzoekers, Prof.dr.Ariela Oppenheim en dr. Marina Feiermann, ontdekten dat de Koerden meer verwant zijn aan de Joden dan aan de Arabische volken in hun directe omgeving. In Israël zelf blijken ongeveer 150.000 Joden van Koerdische afkomst te zijn. Uit de overleveringen van divese familie's kan worden afgeleid dat de Joden altijd in vrede hebben samengewoond met de Koerden. Sommige rabbijnen, maar ook Koerden zelf, vermoeden dat ze tot de tien verloren stammen behoren. Dat verklaart ook waarom moslims de Koerden als bondgenoten van de Joden beschouwen, en waarom ze zeggen: 'een tweede Israël is ons teveel.'

Reeds in 2001 kwam een team van Israëlische, Duitse en Indiase onderzoekers tot de ontdekking dat het Joodse volk genetische banden heeft met de Koerden en dat deze zelfs dichter bij de Joden staan dan de Semitisch sprekende Arabieren of andere bevolkingsgroepen die ze hebben getest. Een onder Iraakse Koerden gehouden opiniepeiling wees uit dat maar liefst 87.5 procent van de ondervraagden Israël een warm hart toedragen en voor het aanknopen zijn van nauwere betrekkingen met de Joodse staat. In Koerdistan treft men steeds meer Israëlische toeristen en ook zakenmensen aan. De laatste jaren heeft Israël vooral op medisch en humanitair gebied in Koerdistan geholpen. Zo worden er regelmatig Koerdische kinderen met hartproblemen in Israëlische ziekenhuizen behandeld. Een Israëlische verslaggever bezocht in 2010 de Koerden in Noord Irak. Hij kreeg toen te horen dat de Koerden daar zich spiegelen aan het succes van Israel in het Midden-Oosten.

Terug naar: <u>Inhoud</u>